Els més venuts

FICCIÓ EN CATALÀ

1. **Tot això ho faig perquè tinc molta por** — EMPAR MOLINER — PROA
2. **La vida sense la Sara Amat** — PEP PUIG — PROA
3. **L'amiga genial** — ELENA FERRANTE — LA CAMPANA
4. **Les aigües de l'eterna joventut** — DONNA LEON — EDICIONS 62

NO-FICCIÓ EN CATALÀ

1. **Aquella porta giratòria** — LLUÍS FOIX — DESTINO
2. **Sucs verds** — CARLA ZAPLANA — COSSETÀNIA
3. **Combatents en nom d'Al·là. De Catalunya al...** — ANNA TEIXIDOR — ARA LLIBRES
4. **Educar millor** — CARLES CAPDEVILA — ARCADIA

LA CONFECCIÓ D'AQUEST LLISTAT HA ESTAT POSSIBLE GRÀCIES A LA COL·LABORACIÓ DE LA LLIBRERIA GELI DE GIRONA

FICCIÓ CASTELLÀ

1. **Historia de un canalla** — JULIA NAVARRO — PLAZA & JANÉS
2. **Cinco esquinas** — MARIO VARGAS LLOSA — ALFAGUARA
3. **La víspera de casi todo** — VÍCTOR DEL ÁRBOL — DESTINO
4. **La legión perdida** — SANTIAGO POSTERGUILLO — PLANETA
5. **La tierra que pisamos** — JESÚS CARRASCO — SEIX BARRAL

NO-FICCIÓ CASTELLÀ

1. **Los siete pilares anticancer** — JOSÉ RAMON GERMÀ — PLANETA
2. **Concordia o discordia** — LUIS RACIONERO — STELLA MARIS
3. **El punto ciego** — JAVIER CERCAS — MONDADORI
4. **Todo está en tu cabeza** — SUZANNE O'SULLIVAN — ARIEL
5. **Ser feliz en Alaska** — RAFAEL SANTANDREU — GRIJALBO

Especulacions sobre la **vida quotidiana**

«DEPARTAMENTO DE ESPECULACIONES» ▶ LA NORD-AMERICANA JENNY OFFIL BARREJA IRONIA I CRÍTICA SOCIAL PER FILAR UNA NOVEL·LA INTROSPECTIVA SOBRE LES RELACIONS DE PARELLA, LA INFIDELITAT I EL DESGAST PROVOCAT PEL TEMPS

JENNY OFFIL
«Departamento de especulaciones»
LIBROS DEL ASTEROIDE
169 PÀGINES

Es presenta com el relat de la vida d'un matrimoni novaiorquès, però aviat es converteix en una sonda que s'endinsa en les profunditats de la condició humana. Una història atrevida que atrapa. Tan plena d'ironia com de crítica social. Es tracta de «Departamento de especulaciones» de Jenny Offill (1968, Massachusetts), relat que optarà a ser un dels llibres de referència a la recta final de la propera fira del llibre.

MATÍAS CROWDER

■ Quan es van conèixer eren joves i estaven plens d'esperança. Vivien a Nova York i tenien el futur per davant. Encara solien enviar-se cartes a les quals imaginaven com seria l'avenir, que se'ls presentava brillant. El remitent era sempre el mateix: «Departamento de especulaciones». El matrimoni primer, seguit del naixement del primer fill, els fa canviar. Apareixen pors i dubtes que posen en qüestió tot el que tenen, com si les seves vides, que semblaven aprofundir un mateix camí, trobaran senders paral·lels. La infidelitat, la manca de sentit, la solitud en una ciutat superpoblada com Nova York, són els temes des dels quals Jenny Offill aprofundeix en una quotidianitat familiar que se sosté en la fragilitat.

Escriure és especular, no arribar mai a una certesa. I és en aquesta especulació constant en la qual els seus personatges deambulen. Un «pseudoastronauta» paga a la protagonista per escriure un llibre. Apareixen així descripcions sobre les sondes *Voyeur 1* i *Voyeur 2*, les naus espacials llançades per la NASA amb la finalitat de recaptar informació sobre l'espai sideral. L'autora utilitza una altra sonda, encara més ambiciosa, per a la introspecció (especulativa) de l'ésser humà: escenes quotidianes de la vida comuna on Offil aconsegueix profunditat i contingut. És quan «la dona» es converteix en *voyeur* de la relació que té el seu marit amb una altra dona més jove. És la seva mirada la que l'enfronta a la vegada amb ella mateixa.

Departamento de especulaciones troba la trama allà on la vida familiar sembla més monòtona i simple, i potser és això mateix el que el converteix en un gran llibre. És una prosa amb ritme propi. Una escriptura que es barreja amb la cita o la poesia, amb el diari, l'anàlisi i la crítica, per formar aviat un nou ritme. Històries que es tornen hilarants a mesura que passen les pàgines. És la metahistòria, o la no-història. Es van acabar les trames complicades més enllà de la vida mateixa, que, assegura Offill, «ja ho és i massa». És la mateixa autora la que, en una entrevista recent a *Paris Review*, definia sense mitges tintes: «Que es foti la trama. El que s'ha de capturar és la sensació d'estar vius. Prefereixo seguir l'estella d'un pensament que traçar la seqüència lògica d'uns fets».

Jenny Offil s'enfronta a la rutina.

El matrimoni aviat passa de les especulacions als fets. La vida mateixa els empeny de la hipòtesi a la realitat. Quan tornen a buscar un terreny en comú en el qual trobar-se, com ho eren aquelles cartes del ja oblidat «departamento de especulaciones», aquest haurà canviat de to. Ja no té un nom que es relaciona amb el futur. Si no que ara ja en té un en què la veritat els reclama: «teatre dels sentiments ferits».

Departamento de especulaciones, que la crítica nord-americana ja va exalçar en el seu moment, arriba a Espanya després d'un llarg periple i molts anys després de *Last Thing* (1999), la seva primera i fins ara única novel·la publicada. Jenny Offill farà acte de presència a Catalunya, com a part de la promoció del llibre. I és que la seva segona novel·la promet ser un dels llibres destacats en la propera fira del llibre, que se celebrarà a la Fira de Barcelona, situada a Montjuïc, entre el 16 i el 17 de març de la setmana vinent.